

Czytania: Ap 20,1-4.11-21,2; Ps 84,3-4.5-6a i 8a; Aklamacja Łk 21,28; Ewangelia Łk 21,29-33

Dzisiejsze czytanie przypomina nam o konieczności rozliczenia się przed Bogiem z życia, z tego jak się to życie przeżyło tu na ziemi. Jan w swojej wizji zapewnia nas, że każdy będzie osądzony „według swoich czynów”.

Apokalipsę można odczytywać w kluczu tego co będzie, ale też w kluczu tego co już było. Jan był na wyspie Patmos na wygnaniu za karę i nie mógł opisywać wprost tego co się działo dlatego życie chrześcijan opisuje posługując się mitologicznymi obrazami nie może pisać że Cezar czy cesarza jest zły ale może pisać że smok jest zły nie może pisać że legiony są brutalne ale może pisać że ogon smoka zmiata część gwiazd. Dzisiaj przypomina nam o tych chrześcijanach, którzy nie chcieli palić kadzideł na cześć Cesarza ani oddawać mu czci, a który przypisywał sobie godność boską, chrześcijanie przestali czcić bogów rzymskich i dlatego zostali uznani za buntowników społecznych wrogami ustroju wrogami systemu i dlatego często musieli ponieść śmierć męczeńską. Jan widział jak bardzo kościół się rozwija i jak bardzo jest też prześladowany i jeszcze będzie. Drugą rzecz, o której mówi Jan, że nastąpi w przyszłości to to, że zło i śmierć zostaną pokonane. Mówi, że śmierć i otchłań w jego wizji wrzucono do jeziora ognia. Kiedy zaczniemy czytać ten tekst od strony człowieka wykształconego w kulturze grecko rzymskiej, hellenistycznej. Bo Apokalipsa jest napisana po grecku, to można to można zobaczyć, że Jan używa słów: tanatos i hades zostaną wrzuceni do jeziora ognia. Tantos to słowo oznaczające śmierć, ale też to grecki bóg śmierci, który przychodził o dusze ludzkie by je oddać Hadesowi a Hades do bóg krainy zmarłych jak też sama kraina zmarłych w mitologii, i Nowy Testament używa właśnie tych słów, aby podkreślić, że śmierci ani krainy zmarłych już nie będzie, te kategorie i rzeczywistości przestaną istnieć po sądzie ostatecznym. Pozostaje jednak tajemnicze jezioro ognia, jak je czy tę rzeczywistość rozumieć? – ale o tym innym razem.

Prośmy Boga o łaskę tego byśmy zawsze trzymali się tego, co nieprzemijające, co daje życie wieczne, Jego Słowa i abyśmy według tego Słowa żyli.

o. Wiesław Jonczyk SJ